

Arrest

nr. 94 650 van 9 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat W. VANDEVOORDE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Zakhel in het district Kama (provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een etnische Pashtun. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U verliet uw land van herkomst in december 2011 en vroeg op 2 februari 2012 in België het statuut van vluchteling aan. Volgens uw verklaringen woonde u gans uw leven samen met uw ouders, uw oudere broer I. en twee jongere broers in het dorp Zakhel, waar uw vader in jullie bestaan voorzorg door wat op het land te werken. Op een avond kregen jullie bezoek van twee Taliban, die u en uw broer I. aanmaanden met hen mee te vechten tegen de ongelovigen. Ze kondigden tevens aan dat er een brief zou worden afgeleverd gericht aan jullie en dat ze nadien gewoon tot actie zouden overgaan en jullie dwingen mee te werken aan de Jihad. Op 26 november 2011 (5 gaus 1390) werd de aangekondigde brief van de Taliban dan aan jullie afgeleverd door de dorpsverantwoordelijke. Ernstig werd het echter pas wanneer ongeveer een week later de Taliban uw broer dwongen mee te komen met hen. U

overnachtte rond die tijd echter bij familie in het dorp Samarkhel aan de andere kant van de Kabul rivier en was dus niet thuis toen deze gebeurtenis zich voltrok. Uw moeder kreeg prompt een inzinking en toen u thuis kwam moest u meteen uw moeder vergezellen naar een ziekenhuis in Jalalabad. U verbleef hier enkele dagen met uw moeder, terwijl thuis de situatie verder escaleerde. Er kwamen immers nog een derde keer Taliban aan huis, op zoek naar u deze keer. Nog een tweetal dagen later werd thuis een oproepingsbrief van de overheid aan uw vader overhandigd waarin u en uw broer werden verzocht zich aan te bieden op het districtshuis op 14 december 2011 (23 qaus 1390). Daar u, noch I., gevolg kon geven aan de oproeping, namen de autoriteiten dan maar uw vader in bewaring. U organiseerde vervolgens dat uw moeder kon terugkeren naar huis, maar dook zelf onder bij uw familie in Samarkhel. Ondertussen had u immers vernomen dat de autoriteiten u en uw broer ervan verdachten samen te werken met de Taliban en dat ze daarom uw vader vasthielden. Met de hulp van A., uw oom aan moederszijde, slaagde u er uiteindelijk in, een paar dagen later, het land te ontvluchten. Via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk bent u naar België gereisd. U vermoedt dat uw moeder en uw jongere broers bij uw oom A. verblijven en dat uw vader nog steeds in hechtenis is. Van uw broer I. weet u niet of hij noch bij de Taliban is, dan wel omgekomen. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u rekrutering door de Taliban vreest en tevens vervolging door de autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legt u enkele documenten voor: het betreft uw taskara, een dreigbrief van de Taliban en een oproepingsbrief van het district Kama gericht aan u en uw broer I.. Alle documenten zijn originelen."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing berust op volgende gronden:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal, dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in het district Kama (provincie Nangarhar) geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw kennis over het district Kama in het algemeen, en over uw dorp Zakhel in het bijzonder, erg gebrekkig is. U blijkt niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere elementaire kennisvragen over de streek waar u volgens uw verklaringen uw ganse leven zou hebben gewoond. Zo blijkt u niet te weten dat de rivier, aan de oevers van welke u beweert gans uw leven te hebben doorgebracht, de Kabul rivier is. Gevraagd of er nabij uw dorp een rivier en een brug zijn, benoemt u correct de Kunar rivier en de Kama brug. U haalt terecht aan dat de Kama brug over de Kunar rivier ligt en dat dit oversteekpunt niet zo dicht bij uw dorp gelegen is, maar wanneer het Commissariaat-generaal u dan meer specifiek vraagt hoe de rivier vlakbij uw dorp heet, houdt u vol dat dit dezelfde Kunar rivier is (zie gehoorverslag CGVS, dd. 12/03/2012, p.10). Het dorp Zakhel is nochtans gelegen aan de Kabul, daar de Kunar zich een paar kilometer stroomopwaarts in de Kabul rivier stort (zie informatie in het administratief dossier). Over de monding van de Kunar in een andere rivier, beweert u eerst dat dit fenomeen dient gesitueerd te worden in het verder stroomafwaarts gelegen district Lalpur en vervolgens geeft u toe dat u het niet weet en herhaalt u nogmaals dat er nabij Zakhel enkel sprake is van de Kunar (CGVS, p.10). Dit is opmerkelijk voor iemand die is opgegroeid aan de oevers van de machtige Kabul rivier, op nauwelijks één kilometer van haar samenvloeiing met de Kunar, en die bovendien 3 jaar naar school is geweest (CGVS, p.8). U geeft blijk van enige kennis van de geografie van uw regio wanneer u terecht stelt dat de Kunar samenvloeit met de rivier die van de Daronta dam komt en onder de Bihsud brug in Jalalabad stroomt (CGVS, p.10). Dat er echter vragen dienen gesteld te worden bij de wijze waarop u deze luttele kennis heeft vergaard, blijkt uit de vaststelling dat u dan wel niet weet hoe die rivier heet (CGVS, p.10). Ook het feit dat u niet weet dat de Bihsud brug, één van de belangrijkste toegangswegen tot Jalalabad, op die locatie, de Kabul rivier, één van de belangrijkste waterlopen van Afghanistan, overspant, doet sterk de wenkbrauwen fronsen. Het terecht vermelden van de Daronta dam als elektriciteitsproducerende dam kan deze indruk niet herstellen (CGVS, p.10), daar deze dam een vanzelfsprekende mijlpaal is op de route Jalalabad-Kabul (zie informatie in het administratief dossier). Dat uw geografische kennis van uw

onmiddellijke leefomgeving weinig doorleefd is, blijkt verder nog uit uw bewering dat uw ouders u weliswaar over het Bihsud district hebben verteld, maar dat u het zelf niet kan situeren. U stelt immers dat u er nooit geweest bent en dat u het bijgevolg "moeilijk kan zeggen" waar het ligt (CGVS, p.12). Dit is opmerkelijk, daar het Bihsud district onmiddellijk aan uw district grenst en het bovendien onmogelijk is naar Jalalabad te reizen zonder het te doorkruisen. Van het district wordt overigens al melding gemaakt in een UNHCR districtsprofiel uit 2002 (zie informatie in het administratief dossier). Dat u bovendien beweert dat u familie heeft in Samarkhel (CGVS, p.14), een dorp gelegen in het Bihsud district, aan de andere oever van de Kabul rivier, stelt deze lacune nog scherper. Bovendien blijkt ook uw kennis over de onmiddellijke omgeving van uw dorp uitermate gebrekkig. Zo ligt het dorp Arbapan, waar uw oom Ajmal woont, volgens uw verklaringen op ongeveer 15 minuten te voet van uw dorp (CGVS, p.6). Op verschillende landkaarten, waarvan kopie bijgevoegd in het administratief dossier, zien we echter dat de afstand tussen uw dorp Zakhel en Arbapan in vogelvlucht minstens 5 kilometer bedraagt, een afstand die hoegenaamd niet op 15 minuten te voet kan afgelegd worden. Wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de lagere school naar waar u geweest bent geeft u geen antwoord en zegt u slechts dat het een lagere school in Zakhel was. Wel begint u spontaan te praten over het Murad Ali Lyce, overigens een middelbare school en geen antwoord op de vraag, maar blijkt dat u deze niet naar behoren kan situeren. Volgens uw verklaringen zou deze school zich namelijk vlakbij de bazaar van Qalai Akhand bevinden (CGVS, p.8). Uit een lijst van verkiezingskantoren uit 2010 blijkt nochtans dat de genaamde school gevestigd is in het dorp Zarshawai, wat minstens 5 kilometer van Qalai Akhand vandaan ligt (zie informatie in het administratief dossier). U kan evenmin namen geven van andere scholen uit uw omgeving of in het districtscentrum (CGVS, p. 8 en 11). Verder blijkt u niet te weten dat er in uw dorp tijdens de laatste twee verkiezingen een verkiezingskantoor was gevestigd. Wanneer het Commissariaat-generaal u immers met nadruk vraagt of er in uw dorp Zakhel een stembureau was ingericht ten tijde van de presidentsverkiezingen (die plaats hadden in augustus 2009), antwoordt u bevestigend, noch ontkennend, en stelt u dan maar dat er één was dichtbij de bazaar van Qalai Akhand (CGVS, p.9). Nochtans blijkt uit lijsten van kantoren, voor zowel 2009 als 2010 (parlementsverkiezingen), dat er wel degelijk in beide gevallen een "polling center" in de moskee van Zakhel werd georganiseerd. Ook kunt u, hoewel u wel weet dat er presidents- en parlementsverkiezingen hebben plaatsgehad, geen onderscheid maken tussen het tijdstip van deze belangrijke evenementen. U houdt tot tweemaal toe vol dat u dat "niet begrijpt" en "het moeilijk kan zeggen" daar u niet naar school geweest bent (CGVS, p.9). Nog los van het feit dat u zichzelf tegensprekt, daar u volgens uw eerdere verklaringen wel zeker tot het derde of vierde leerjaar naar school bent geweest (CGVS, p.8), houdt dit argument geen steek. Iemand die ten tijde van de verkiezingen, hetzij de presidentsverkiezingen in 2009, hetzij de parlementsverkiezingen in 2010, in Afghanistan verbleef, zou zich minstens de voorbereidingen en campagnes moeten herinneren, ongeacht de scholingsgraad, en al zeker als een stemkantoor werd ingericht in zijn dorpsmoskee. Dat u van uw directe leefwereld in en rond uw dorp Zakhel weinig afweet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit het district Kama. Ten slotte dient vastgesteld te worden dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van belangrijke bouw- en andere projecten in of nabij uw eigen dorp. U houdt vol dat er in Zakhel niet zo echt veel gebeurde en dat ze er "niets speciaals hebben gedaan" en herhaalt telkens weer dat de grote weg van Kama werd heraangelegd (CGVS, p.13). Volgens onze informatie werd de weg vanaf de Kama brug in de richting van het district Goshta inderdaad heraangelegd en geasfalteerd tot ongeveer oktober 2010, maar zijn er daarnaast ook tal van andere projecten opgezet in de onmiddellijke omgeving van, en zelfs in Zakhel (zie informatie in het administratief dossier). Zo vernemen we uit artikels dat in maart 2010 een einde werd gemaakt aan 7 verschillende projecten die gedurende een jaar liepen in onder andere uw dorp Zakhel, waaronder het graven van waterbronnen, en het aanleggen van kleine bruggen. In de Zakhel regio van het Kama district werd tevens een nieuwe kliniek, met operatiezaal, materniteit en verschillende afdelingen, in gebruik genomen in augustus 2009, waarvoor bovendien de grond vrijwillig werd afgestaan door lokale mensen. Gevraagd of er vlakbij Zakhel een nieuw ziekenhuis werd gebouwd, stelt u echter enkel dat in Qalai Akhand een klein medisch centrum, met één dokter, werd gebouwd (CGVS, p.13). Uit informatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt ook dat er in 2007 een groot project werd opgezet in Zakhel en het naburige dorp Mastali, in samenwerking met het National Solidarity Program (NSP), waarbij meerbepaald in Zakhel aan 240 families zonnepanelen zouden worden uitgedeeld. Belangrijk is het op te merken dat, nog volgens die informatie, elke deelnemende familie 800 Afs heeft betaald en dat in Zakhel aan minstens 200 families daadwerkelijk een zonnepanelenset werd uitgedeeld. Dat hierbij blijkbaar fraude werd gepleegd, zoals blijkt uit het betreffende artikel, is hier naast de kwestie, maar versterkt integendeel nog het bevreemdende karakter van uw verklaringen, namelijk dat er in uw dorp niets speciaals zou zijn gedaan om het leven te verbeteren (CGVS, p.13). Met uw eerdere stelling in het achterhoofd, namelijk dat er ongeveer 400 à 500 huizen in uw dorp zijn (CGVS, p.10), en dat dus één op twee families een dergelijke zonnepanelenset heeft gekregen, doet deze

verklaring de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit deze regio verder dalen. Hier dient aan toegevoegd te worden dat u erg inconsistente verklaringen aflegt over uw profiel en opleidingsgraad. Voor de DVZ verklaart u dat u tot het 2e jaar naar school ging (CGVS-vragenlijst, dd. 7/2/2012, p. 1). Voor het CGVS stelt u in eerste instantie dat u niet kan lezen (CGVS, p. 4). Vervolgens verklaart u dat u de Koran kan lezen en dat u toen u twaalf jaar was tot het '3e of 4e' leerjaar naar school bent geweest (CGVS, p. 8), om wat later weer te verklaren dat u niet echt naar school bent geweest (CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt naar de vakken die u kreeg antwoord u 'wiskunde, Dari, Pashtu, fysica, Koran, religie en tekenen' (CGVS, p. 8), hetgeen moeilijk in overeenstemming te brengen valt met uw eerdere verklaring dat de school 'niet veel om het lijf' had (CGVS, p. 8). Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde afkomst uit het district Kama (provincie Nangarhar) geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit het district Kama afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in het district Kama (provincie Nangarhar) woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in deze regio, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. De documenten die u voorlegt (uw taskara, de dreigbrief van de Taliban en de convocatiebrief van het districtshuis), kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. Gezien uw bedrieglijke verklaringen over uw herkomst kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (zie informatie in het administratief dossier). Dezelfde opmerking dient gemaakt worden te worden over de twee de brieven die u voorlegt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. Hij stelt dat de bestreden beslissing geen antwoord biedt op de redenen waarom hij vreest voor vervolging. Hij stelt dat hij tijdens het gehoor blijk heeft gegeven van een voldoende kennis van zijn district en van zijn dorp. Hij stelt ook dat het CGVS voorbijgaat aan het feit dat hij in zijn dorp een erg besloten leven leidde, waardoor zijn kennis van de dorpen en de scholen in zijn omgeving vrij beperkt is. Hij wijst er ook op dat hij door zijn beperkte scholing de vragen niet altijd goed begreep en moeite had om te antwoorden, bijvoorbeeld bij het verschil tussen de parlements- en presidentsverkiezingen en de organisatie ervan en bij de vraag naar 'belangrijke' bouwprojecten. Hij wijt het feit dat hij bepaalde details niet kan meedelen aan stress tijdens het gehoor, aan wantrouwen ten aanzien van de overheid en aan de trauma's die hij in Afghanistan heeft opgelopen.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat aan verzoekers beweerde verblijf geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker weet immers vaak het antwoord niet of hij geeft verkeerde antwoorden op eenvoudige vragen over de streek waar hij zijn hele leven heeft gewoond.

Zo heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat verzoeker niet weet hoe de rivier heet die vlakbij zijn dorp ligt.

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat het dorp waar zijn oom woont op ongeveer vijftien minuten te voet van zijn dorp ligt, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat beide dorpen op minstens vijf kilometer van elkaar verwijderd liggen, een afstand die niet op vijftien minuten te voet kan worden afgelegd. Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard dat beide dorpen op vijftien minuten van elkaar liggen en dat hij daarmee vijftien minuten met de wagen bedoelde. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker wel degelijk heeft verklaard dat het dorp van zijn oom op vijftien minuten te voet van zijn dorp ligt (gehoorverslag, 6).

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker niet kan zeggen hoe zijn lagere school heet. Dit is een opmerkelijke vaststelling aangezien verzoeker volgens zijn verklaringen tot het derde of vierde leerjaar naar school is geweest. Bovendien was verzoeker toen naar eigen zeggen twaalf of dertien jaar, zodat toch mag worden verwacht dat hij de naam van zijn school kent (gehoorverslag, 8).

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker niet blijkt te weten dat er in zijn dorp tijdens de laatste twee verkiezingen een verkiezingskantoor was gevestigd. Verzoekers betoog dat hij de vragen niet altijd goed begreep en dat hij moeite had om te antwoorden, kan hier niet als verklaring gelden. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker op de vraag of er in zijn dorp een verkiezingsbureau was, antwoordde dat er dichtbij de Qalay Akhandbazaar één was (gehoorverslag, 9). Aldus blijkt dat hij de vraag wel degelijk begreep.

Tot slot heeft de commissaris-generaal ook terecht opgemerkt dat verzoeker niet wist dat er in zijn streek een nieuw ziekenhuis was gebouwd. Aan verzoeker werd uitdrukkelijk gevraagd of er vlakbij zijn dorp een nieuw ziekenhuis werd gebouwd, waarop hij ontkennend antwoordde (gehoorverslag, 13). Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij als ongehuwde man nooit gezondheidsproblemen heeft gehad en dus niet kan weten dat er in het ziekenhuis van het Kamadistrict een nieuwe materniteitsafdeling werd geopend. Uit het administratief dossier blijkt echter dat er een volledig nieuw ziekenhuis werd gebouwd, met niet alleen een materniteit maar ook een operatiezaal en een *indoor patient department*.

Het Afghaanse paspoort bekomen bij de Afghaanse ambassade in Brussel dat verzoeker ter terechtzitting toont doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het is immers van algemene bekendheid dat ten gevolge van de decennialange burgeroorlogen die het land geteisterd hebben, de plaatselijke registers van burgerlijke stand gedurende jaren niet werden bijgehouden dan wel volledig vernietigd werden. Verzoeker legt evenmin een document neer waarop de ambassade zich heeft gesteund om een paspoort op verzoekers naam aan te maken en aan verzoeker te overhandigen. Er kan bijgevolg van worden uitgegaan dat het aan verzoeker overhandigde paspoort verstrekt werd louter op basis van zijn verklaringen, zonder enige mogelijkheid tot verificatie in het herkomstland zodat dit document in samenhang met verzoekers gebrekkige kennis van geen bewijs is van zijn beweerde herkomst uit het dorp Zakhel in het district Kama in de provincie Nangarhar.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER